

PRAVDIVÝ PŘÍBĚH FRANTIŠKA LOPATY

Psal se rok dvaadevadesát jednoho jistýho století každá doba má svý změny každá vynáší smetí celý život starý František Lopata opravoval lucerny (lopatou) než pak se stal konšelem Lopata za odměnu že byl městu věrný říkali lidé

Král mu napsal: Františku tys dřív hrával divadlo tak se starej o kulturu no a jak to dopadlo na radnici je mu dobře je z něj velký pán pohodlně sedí v křesle břich má jako džbán co na to lidé

Františku Lopato nestojí to za to Františku Lopato zůstaň tím kým jseš
Františku Lopato nestojí to za to Františku Lopato špatně dopadneš

Snad měl prudké hnutí mysli nebo noční můry začal bejt zlej arogantní a zavedl cenzury z města vyhnal trubadúry tanečnice kejklíře v krčmách zpívat zakázal no bylo to k nevěře no a co lidé

Františku Lopato tos přehnal tohleto Františku Lopato nikdo tě nemá rád
Františku Lopato tos přehnal tohleto Františku Lopato prý chtěj tě odvolat

Přišel rok devětadevadesát pořád stejného století když do města přivez posel list s královskou pečeti co v něm bylo napsáno záhy každý věděl a František vzteky rudnul hněvem řval jak seděl

Františku Lopato tos přehnal tohleto psal mu král Františku Lopato nikdo tě nemá rád psal mu král
Františku Lopato tos přehnal tohleto psal mu král Františku Lopato musím tě odvolat

Bylo slyšet pak jen velkou ránu jako když vystřelili z houfnice František už se nepodíval nikdy ven z okna radnice a tady příběh končí a jak dopad ten kdo zpych vězte že se vypráví že mu vztekem prasknul břich říkali lidé

Františku Lopato stálo ti to za to Františku Lopato tak máš co jsi chtěl
Františku Lopato stálo ti to za to Františku Lopato to svět neviděl máš cos chtěl
A co na to lidé?

Lidé o něm říkají že byl městu nevěrný divadlo hrál potají zanedbával lucerny na úřadě co duši klidu vzal každou nocí čeká dál hloupý zlý prasklý František Lopata